Ankenævnet for Forsikring

Den 2. august 2017 blev i sag nr. 90402:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring i Codan Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har pålagt klagerens datter det fulde ansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil var impliceret.

Uheldet skete den 15/9 2016 i et lysreguleret kryds, hvor klagerens datter i forbindelse med et venstresving blev påkørt af en bus, der skulle ligeud.

Klageren har gjort gældende, at ansvaret mellem klagerens datter og modparten skal ligedeles med henvisning til, at der ikke er enighed om, hvad der er sket. Klageren har endvidere gjort gældende, at betaling af selvrisiko skal udsættes, til der foreligger en afgørelse i straffesagen, idet skyldspørgsmålet ikke er afgjort før.

Selskabet har opkrævet fuld selvrisiko på 10.000 kr. med henvisning til, at klagerens datter bærer den fulde skyld for færdselsuheldet. Selskabet har henvist til, at man som venstresvingende har ubetinget vigepligt for modkørende trafik.

I klageskema af 17/1 2017 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**Sagsfremstilling**
> *Supplerende redegørelse kan evt. vedhæftes som bilag.*
> Codan meddeler i skrivelse af den 22. november 2016, at skylden for et uheld den 15. september 2016 bæres føreren af min bil.

På grundlag af Codans afgørelse anmoder undertegnede Codan om, at fremkomme med dokumentation for deres afgørelse, herunder en kopi af politirapporten, som der henvises til. Det bliver i forbindelse hermed fra Codans side oplyst, at de ikke må udlevere sådanne rapporter, når der er tale om en igangværende politirapport.
Codan oplyser endvidere, at man ikke har rette henvendelse til modpartens forsikringsselskab, eller taget hensyn til undertegnedes skadesanmeldelse.
Undertegnede oplyser i forbindelse, at denne, efter sagsbehandlerens oplæsning af dele af politirapporten, ikke er enig i Codans afgørelse, idet den fremførte, politirapport umiddelbart ikke kan dækkende eller korrekt.
Som følge her oplyser undertegnede, at betalingen af selvrisikoen eller dele af denne vil afvente anklagemyndighedens/domstolenes afgørelse af skyldsspørgsmålet.
Der tilbydes i forbindelse en bankgaranti, således at Codan har sikkerhed for sit eventuelle tilgodehavende.
Codan har på intet tidspunkt kommenteret dette.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Nærværende anke vedrører alene tidspunktet for opkrævning af selvrisikoen i forbindelse med et færdselsuheld. Forsikringsselskabet Codan har i forbindelse hermed - med udgangspunkt i den til uheldet udarbejdet politirapport - afgjort, at føreren af min bil bærer skylden for uheldet.
Der er således ikke taget hensyn til den efterfølgende skadesanmeldelse, hvor uheldet er nærmere beskrevet. Problemstillingen i nærværende sag er dels, at anklagemyndigheden ikke er fremkommet med sit syn på uheldet, samt at undertegnede derfor ikke kan få adgang til politirapporten (hverken via Codan eller anklagemyndigheden), dels at det på grundlag af de få citater fra politirapporten, som det er lykkes at få Codan til at fremkomme med, kan konstateres, at denne på en række punkter er mangelfuld og direkte forkert.
Da disse punkter udelukkende er et forhold mellem føreren og anklagemyndigheden vil disse ikke blive beskrevet nærmere, idet punkterne ikke er relevant for nærværende anke.
Det er således ikke relevant, når Codan henviser til en afgørelse om skyldsspørgsmålet, idet anken udelukkende vedrører spørgsmålet om, hvorvidt et forsikringsselskab kan træffe en afgørelse, og derved pålægge en betalingspligt, uden at give kunden en reel mulighed for at kunne komme med ren indsigelse, idet man ikke kan få oplyst baggrunden for afgørelsen.
Det er således ikke rimeligt, at opkrævningen af selvrisikoen foretaget inden anklagemyndigheden og eventuelt domstolene giver deres mening til kende.
Codan ved jo slet ikke, om der er et krav eller om kravet skal stilles overfor modparten.
Undertegnede har i forbindelse hermed både telefonisk og skriftligt tilbudt Codan en bankgaranti, således at Codan er sikker på den efterfølgende betaling, hvis anklagemyndigheden/domstolene skulle være af den opfattelse at føreren af min bil bærer skylden for uheldet, men dette tilbud er på intet tidspunkt blevet kommenteret fra Codans side. Codan ville på denne måde være sikret deres tilgodehavende.
En hel eller delvis betaling af selvrisikoen vil være en tilkendegivelse af, hvordan undertegnedes opfattelse af skyldsspørgsmålet er, hvilket anklagemyndigheden efterfølgende kunne tage udgangspunkt i.
Undertegnede ønsker derfor, at betalingen af selvrisikoen udsættes til, der foreligger en afgørelse fra anklagemyndigheden/domstolene, idet skyldsspørgsmålet ikke er afgjort før."

Selskabet har i brev af 10/2 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Klager er ejer af en Seat personbil, for hvilken hans datter … (herefter forsikringstager) har tegnet bilforsikring med ansvars- og kaskodækning i Codan.

Sagen vedrører, at Codan har opkrævet selvrisiko i forbindelse med et færdselsuheld den 15. september 2016. Vi har opkrævet selvrisiko med henvisning til, at forsikringstager, der førte bilen, bærer skylden for færdselsuheldet, hvorfor det ikke har været muligt at rette erstatningskravet mod en ansvarlig skadevolder.

Vi bemærker, at vi har vedlagt politirapporten i sagen (bilag G). Vi skal venligst anmode om, at klager (og ankenævnet) ikke videregiver politirapporten til nogen uden politiets samtykke.

Sagsfremstilling

Klager anmeldte den 16. september 2016 til os, at hans bil havde været involveret i et færdselsuheld dagen før, mens forsikringstager (hans datter) havde ført bilen. I bilen befandt sig også klagers ægtefælle. Uheldet var sket, da forsikringstager havde foretaget et venstresving i et lysreguleret kryds, hvorved hun var stødt sammen med en bus. Klager oplyste i skadeanmeldelsen, at bussen havde kørt over for rødt lys.

Vi kvitterede ved brev af 19. september 2016 for anmeldelsen og oplyste, at vi på baggrund af oplysningerne i skadeanmeldelsen fremsatte regreskrav over for modpartens (busselskabets) forsikringsselskab. Vi oplyste endvidere, at såfremt modparten anerkendte erstatningspligten, ville der ikke blive opkrævet selvrisiko.

Busselskabet afviste ved e-mail af 21. september 2016 at bære ansvaret for sammenstødet. Busselskabet oplyste, at chaufføren havde forklaret, at lyset skiftede til gult, da han nåede lyskrydset, og forsikringstagers datter påbegyndte sit venstresvind. Busselskabet bad os derfor om at erstatte skaden på bussen.

På baggrund af oplysningerne i klagers skadeanmeldelse fastholdt vi ved e-mail af 30. september 2016 vores afgørelse over for busselskabet.

Busselskabet fastholdt ved e-mail af 4. oktober 2016 ligeledes sin afgørelse og vedhæftede chaufførens skadeanmeldelse med to vidneerklæringer fra buspassagerer. Af den ene vidneerklæring fremgik, at bussen var kørt over for grønt lys, mens forsikringstager var kørt over for rødt. Af den anden fremgik, at bussen var kørt ud i krydset, da forsikringstager var kørt over for rødt og havde tvunget bussen til opbremsning.

Vi indhentede herefter politirapporten. Af forsikringstagers forklaring til politiet fremgår, at hun holdt i krydset og ventede på at svinge til venstre. Hun bemærkede bussen, da lyset blev gult. Hun påbegyndte venstresving, idet hun troede, at bussen ville holde tilbage.

Klagers ægtefælle, der sad på passagersædet i den forsikrede bil, forklarede til politiet, at de havde holdt i krydset. Hun havde troet, at bussen ville holde tilbage, da lyset skiftede til gult. Datteren påbegyndte derfor sit venstresving, men bussen fortsatte frem. Det var som om, at bussen lige ville 'nå det', før lyset blev rødt. Hun kunne ikke nøjagtigt beskrive, om lyssignalet var gult eller rødt, da bussen kørte ud i krydset.

Buschaufføren forklarede til politiet, at han i krydset blev påkørt af forsikringstager, der skulle til venstre. Umiddelbart inden han nåede krydset, skiftede lyset fra grønt til gult, men grundet bussens hastighed (ifølge ham ca. 40 km/timen) og vægt mente han ikke, at det ville være forsvarligt at standse op for rødt så tæt på stoplinjen.

Forsikringstager blev sigtet for overtrædelse af færdselsloven.

På baggrund af oplysningerne i politirapporten sammenholdt med vidneforklaringerne vedlagt skadeanmeldelsen til busselskabet meddelte vi ved brev af 22. november 2016 klager, at selvrisikoen på 10.000 kr. ville blive opkrævet.

Klager klagede over afgørelsen, som vi imidlertid fastholdt ved e-mails af 13. december 2016 og 10. januar 2017.

Sagen er herefter indbragt for ankenævnet.

Vi bemærker, at vi har sat opkrævningen af selvrisikoen i bero, indtil resultatets af ankenævnets afgørelse foreligger.

Vores vurdering af sagen

Foranlediget af klagen til ankenævnet har vi gennemgået sagen på ny, men vi finder ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Det er vores opfattelse, at forsikringstager, der førte den forsikrede bil, bærer den fulde skyld for færdselsuheldet.

Vi har lagt vægt på, at påkørslen skete, da forsikringstager i et lyskryds skulle foretage et venstresving, hvorved hun påkørte en modkørende bus. Som venstresvingende har man ubetinget vigepligt for modkørende trafik.

Ifølge forsikringstagers forklaring til politiet, blev hun opmærksom på bussen, da lyset var gult, og hun troede, at bussen ville holde tilbage. Hendes mor, der var passager i bilen, kunne ifølge politirapporten ikke beskrive, om lyset var gult eller rødt, da bussen kørte frem.

Af politirapporten kan det således hverken af forsikringstagers eller morens forklaring udledes, at bussen kørte over for rødt. Det bemærkes, at klager, der har indbragt sagen for ankenævnet, ikke selv var til stede ved færdselsuheldet.

Vi har også lagt vægt på, at buschaufføren har oplyst, at lyset skiftede fra grønt til gult, umiddelbart inden han kørte ind i krydset. Endvidere har et vidne, der var passager i bussen, forklaret, at bussen kørte over for grønt.

På denne baggrund finder vi ikke at kunne lægge til grund, at buschaufføren kørte frem for rødt lys. Vi mener derfor, at det korrekt, at vi har pålagt forsikringstager fuld skyld for sammenstødet og i overensstemmelse hermed opkrævet fuld selvrisiko på 10.000 kr. Vi henviser i den forbindelse til AK 71.421, der vedrører en lignende situation.

Det bemærkes, at forsikringstager er sigtet for overtrædelse af færdselsloven. Udfaldet af straffesagen har dog ikke betydning for den civilretlige vurdering af skyldfordelingen, jf. AK 59.129 og AK 81.454.

Vi må således fastholde vores afgørelse."

Klageren har i brev af 2/4 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvis skal det bemærkes, at hverken Ankenævnet eller forsikringsselskabet Codan tilsyneladende har forstået indholdet af klagen, idet min indsigelse i første omgang udelukkende gik på spørgsmålet om tidspunktet for opkrævningen af selvrisikoen.

Det afgørende i den oprindelige indsigelse var således ikke spørgsmålet om, hvorvidt betalingen af selvrisikoen skulle fordeles mellem parterne.

Formålet med indsigelsen til Ankenævnet var, således udelukkende spørgsmålet om betalingstidspunktet, men da det nu via diverse aktindsigtsanmodninger er lykkes mig, at komme i besiddelse af det fulde materiale, kan min indsigelse passende udvides til spørgsmålet om skyldsspørgsmålet.

Jeg er nu således i besiddelse af diverse politirapporter, mails mellem forsikringsselskaberne, to vidneafhøringer foretaget af den anden part i uheldet, samt en række ankenævnsafgørelser som forsikringsselskabet Codan har lagt til grund.

Det skal i forbindelse hermed bemærkes, at … Politi telefonisk har oplyst, at de ovennævnte vidner ikke er blevet afhørt til politirapport, idet politiet på uheldsstedet vurderede, at disse to vidner ikke kunne bibringe sagen noget. På samme måde har politiet oplyst, at et forsikringsselskab har rettet henvendelse til politiet og bedt om kopi af disse vidners afhøringsrapporter.

Som følge af at modpartens forsikringsselskab i forhold til forsikringsselskabet Codan har fået ret i deres påstande om skyldsspørgsmålet, kan det antages at det er forsikringsselskabet Codan, som har rettet henvendelse til Politiet.

Forsikringsselskabet Codan har således selv været i tvivl om indholdet af de to vidneafhøringer.

Som følge af min indsigelse nu vedrører to punkter; dels spørgsmålet om betalingstidspunktet, og dels skyldsspørgsmålet er min indsigelse herefter delt op i to tilsvarende punkter:

1. Betalingstidspunktet

1.1. Faktiske oplysninger

Forsikringsselskabet Codan har opkrævet en selvrisiko på 10.000 kr. vedrørende et uheld.

Som følge af at der tvivl om hændelsesforløbet og skylden for uheldet, har jeg anmodet forsikringsselskabet Codan om, at de afventer opkrævningen af selvrisikoen.

Forsikringsselskabet Codan har i forbindelse hermed oplyst, at selskabet, med henvisning til praksis, kan opkræve selvrisikoen selvom skyldsspørgsmålet ikke er afgjort.

1.2 Beskrivelse af praksis

Forsikringsselskabet Codan har i forbindelse hermed henvist til Ankenævnets afgørelse nr. AK 59.129 og AK 81.454.

Indholdet af disse afgørelser er nærmere beskrevet nedenfor under punkt 2.2.

1.3. Bemærkninger

Som det er beskrevet under punkt 2.3. er det afgørende for en vurdering af skylden, og derved fordelingen af selvrisikoen, at der er enighed om de faktiske omstændigheder, idet disse omstændigheder skal lægges til grund ved fordelingen.

Forsikringsselskabet Codan kan således, i forbindelse med deres indlæg over for Ankenævnet, ikke blot henvise til en række afgørelser, som tager udgangspunkt i, at der er enighed om de faktiske omstændigheder, idet der som anført nedenfor under punkt 2.3. langt fra er enighed om de faktiske omstændigheder.

Det bør ikke komme en forsikringstager til skade, at et forsikringsselskab undlader at undersøge de faktiske omstændigheder i forbindelse med en tvist om skylden for et trafikuheld.

I tilfælde af tvivl om rigtigheden af mine oplysninger i skadesanmeldelsen kunne forsikringsselskabet Codan jo blot havde anmodet om en uddybning af oplysningerne.

At forsikringsselskabet Codan ukritisk blot har valgt, at tage modpartens oplysninger for gode varer, må på det foreliggende grundlag antages at skyldes, at forsikringsselskabet Codan uanset fordelingen af skylden ville få dækket sit tilgodehavende.

Forsikringsselskabet har således valgt at undlade, at foretage en selvstændig undersøgelse af rigtigheden af part 2's påstande, hvorved part 1 stilles ringere.

Idet forsikringsselskabet Codan hverken har foretaget en reel undersøgelse af de faktiske omstændigheder eller anmodet om en uddybning af skadesanmeldelsen, har forsikringsselskabet Codan således ikke haft et reelt grundlag for opkrævningen af selvrisikoen.

Forsikringsselskabet Codan har således ikke haft et retsligt grundlag for opkrævningen af selvrisikoen, hvorfor opkrævningen skal afvente afgørelsen af skyldsspørgsmålet.

2. Skyldsspørgsmålet

2.1. Faktiske oplysninger

Jeg har i skadesanmeldelsen af den 16. september 2016 beskrevet uheldet, således:

'Part 1 (vores bil, som køres af [forsikringstageren]) kommer ad … fra nord og skal dreje til venstre ad …

Part 2 (…-bus fra … ført af chaffør …), som kommer på … fra syd og skal lige over krydset.

Part 1 holder og venter i venstresvingsbanen i krydset og venter på at det bliver gult. På dette tidspunkt er bussen (part 2) nået frem til starten af græsplænen ved benzintanken, hvilket vil sige at der er mindst 150 metre frem til krydset.

De det bliver gult i begge retning (der er ikke noget særskilt drejesignal) påbegynder part 1 sin kørsel, og er ude i krydset, da det er rødt i bussens retning. Bussen fortsætter selvom der er rødt for denne, det den køber ind i krydset.

Sammenstødet sker med omkring 20 ? 30 kilometer, ved at bussen med højre (førersiden) rammer part 1 i passagersiden.'

Under punktet 'Hvem er efter din mening ansvarlig for skaden' i skadesanmeldelsen har jeg anført følgende:

'Bussen kører frem i krydset efter der er blevet rødt for denne, hvorfor denne er skyld i uheldet.

Chaufføren er ikke enig i denne udlæg, og har i forbindelse hermed talt med en række vidner før politiet kommer (og derved muligvis påvirket disses opfattelse, idet chaufføren gjorde meget ud af at fortælle at han ikke kørte over for gult). Politiet har optaget vidneforklaring fra disse vidner, som passagerer i bussen. Er ikke bekendt med deres navne m.v.'.

Politiet har efterfølgende telefonisk oplyst, at ovennævnte vidners forklaringer ikke er taget til rapport, idet vidnerne ikke kunne bibringes sagen nye oplysninger, samt dette er oplyst til et forsikringsselskab.

I [busselskabets] skadesanmeldelse (bilag F til forsikringsselskabet Codans materiale til Ankenævnet) har bussens chauffør beskrevet uheldet, således:

'Kommer kørende med 40 km/t, og vil gerne passere lyssignalet. I det jeg når lyssignalet skifter det til gult. Modpart begynder at svinge til venstre.

Jeg prøver at undvige, og bremser men rammer bilens dør - midt på.

2 af mine pass falder grundet opbremsningen.'

Omfanget af skaderne på bussen beskrives, som mulige ridser på kofanger.

Der anføres to vidner, henholdsvis en [vidne1] og en [vidne2].

Som modpart i uheldet anføres en bil af mærket VW UP, men farven sort.

Til orientering skal det bemærkes, at der er tale om en Seat Mii, som er metalblå.

Det første vidne [vidne1] beskriver uheldet, således:

'Vi kører ud i krydset, da en modkørende kommer kørende over for rødt, og tvinger chauffør til hård opbremsning'.

Det oplyses endvidere, at vidnet er i besiddelse af billeder. Disse billeder er ikke fremlagt.

Det andet vidne beskriver uheldet, således:

'Bussen kørte over for grønt lys, hård opbremsning - sort bil over for rødt'

Uheldet er i politirapporten beskrev, således:

'……
På stedet så vi en gul bybus, der holdt i krydset nordøstlige buslomme i retning mod nord. Få meter nord for bussen, i buslommen, holdt en mørkeblå personbil ligeledes retning mod nord.

En ambulance, der var rekvireret, ankom til stedet. Grunden hertil var, at en passager i bybussen var faldet og slået sig i forbindelse med bussen undvigemanøvre/opbremsning i forbindelse med uheldet.

Part 1, [forsikringstageren], traf vi herefter. Hun blev skønnet ædru, rystet, men fattet. Hun var egnet til afhøring. Hun blev gjort bekendt med, at hun som part i et færdselsuheld ikke havde pligt til at udtale sig til politiet.

Part 1 havde ført en Seat MII med reg. Nr. …, som blev skønnet i lovlig forsvarlig stand inden uheldet. Køretøjet havde skade på højre side ved forreste passagerdør, hvor der var en bule på ca. 15x10 cm og ca. 3cm dyb. Ligeledes var der lakafskalling fra bussen. Herudover var der på bagerste passagerdør gul lakafskalling og diverse ridser.

Part 1 forklarede kort, at hun kørte ad … mod sin i anden vognbane frem til krydset med … Hun kørte ud i krydset for grønt lys og holdt i venstresvingbanen, da hun skulle ad … mod øst. Hun bemærkede part 2, der kom ad … mod nord i første vognbane, hun begyndte venstresving, idet hun troede, at hun kunne nå forbi part 2, men de kørte sammen i krydset.

Part 1 blev sigtet for overtrædelse af Færdselsloven.
……
Part 2 [buschaufføren], traf vi ligeledes. Han blev skønnet ædru, lettere rystet, men egnet til afhøring. Han blev gjort bekendt med, at han som part i et færdselsuheld ikke havde pligt til at udtale sig til politiet.

Part 2 førte en bybus af mrk. … med reg. nr. …, som blev skønnet i lovlig og forsvarlig stand inden uheldet. Køretøjet havde skade ved yderste venstre side af fronten/kofangeren ved lakafskalling - ligesom der var lakafskalling under venstre forreste lygtehus.

Part 2 forklarede kort, at han kørte ad … mod nord i første vognbane og skulle ligeud i krydset med … Ude i krydset blev han påkørt af part 1, der i krydset skulle til venstre ad … mod øst.
……
Uheldsstedet er et 4-benet lysreguleret kryds ved …/… og … beliggende i tættere bebygget område i … Kommune.

… er indrettet med to kørebanehalvdele i nord/- og sydgående retning. Kørebanehalvdelen i Nordgående retning syd for krydset med … er inddelt i tre vognbaner fordelt med to for ligeudkørende og en venstresvingsbane. Herudover er der anlagt cykelsti samt fortov. Alle tre vognbaner er afmærket med vejafmærkning. Kørebanehalvdelen i sydgående retning nord krydset med … er ligeledes i tre vognbaner fordelt med to for ligeudkørende og en højresvingbane. Herudover er der anlagt cykelsti samt fortov.

Endvidere er der ved … i nordgående retning umiddelbart nordøst for krydset med … anlagt en buslomme i forbindelse med busstoppested.

Krydset er forsynet med tydelig lysregulering i alle retninger, og udsynet er fra alle veje uhindret. Der er på …, i begge retninger, en hastighedsbegrænsning på 60 km/t, som er tilkendegivet ved tydelig skiltning.

Undersøgelsen viste, at part 2 med venstre side af sin front var kørt ind i part 1 i ved hendes højre forreste passagerdør. Part 2 fortsatte herefter gennem krydset og bragte sit køretøj til standsning i krydsets nordøstlige buslomme.

Part 1 bragte sit køretøj til standsning umiddelbart nord for part 2 - ligeledes i buslommen. Begge holdt uden gene for den øvrige trafik.

Vejbelægningen var jævn og tør, og temperaturen var på gerningstidspunktet omkring 25 grader. Vejafmærkning var hel og tydelig. Der var tæt trafik på undersøgelsestidspunktet.

Der var rødt lys i alle retning i krydset i 2 sekunder.

På undersøgelsestidspunket var der skyfrit.

Der er gode oversigtsforhold i krydset.

Der var ingen bremsespor af nogen art i krydset.
……
Vidnet, [forsikringstagerens mor], blev efterfølgende kontaktet af patruljen.

Hun forklarede kort, at hun var passager i part 1.s bil.
……'

I afhøringsrapporten vedrørende den særskilte afhøring af part 1 – [forsikringstageren] fremgår der blandt andet følgende:

'*Formregler*
……
Afhørte ønskede ikke at gennemlæse sin forklaring.

Afhøringens resultat:

Afhørte forklarede, at hun kom kørende ad … mod syd og skulle svinge til venstre i krydset med … i … Kommune. Hun kørte ind i venstresvingsbanen og ud i krydset og gjorde klar til et venstresving. Hun holdte nu helt stille og ventede på at den modkørende trafik var passeret.

Da lyssignalet skiftede til gult, bemærkede hun at part 2 kom imod hende på … mod nord. Part 2 kørte i 1. vognbane på … Adspurgt, mente afhørte at part 2 kørte med en hastighed af ca. 60 km/t. Afhørte troede dog, at part 2 ville bremse ned og holde tilbage. Afhørte fuldendte derfor sin manøvre og svingede til venstre ad …

Hun bemærkede nu at bussen kom direkte imod hende og hun kunne ikke nå at komme væk.

Sammenstødet var derfor uundgåeligt. Part 2 ramte afhørtes bil på højre sidedør, dog med forholdsvis lav hastighed.

Adspurgt, kunne afhørte ikke svare på, hvorfor hun ikke holdte tilbage indtil hun var helt sikker på der var frit, idet hun beskrev at bussen kørte med en hastighed af ca. 60 km/t. Afhørte mente dog, at part 2 var så tilpas langt væk fra stoplinjen at hun troede den ville holde tilbage for lyssignalet.

Afhørte blev foreholdt, at part 2, som var en tonstung bus, næppe kunne nå bremse ned fra 60 km/t til en så lav hastighed på så få meter, med så relativ ringe materiel skade til følge.

Afhørte fastholdte dog sit skøn om part 2's hastighed før ulykken.

Afhørte tilføjede at det virkede som at part 2 gerne ville nå at komme over krydset før det skiftede til rødt.

Afhørte ønskede ikke at tilføje yderligere til sin forklaring.'

I afhøringsrapporten vedrørende den særskilte afhøring af part 2 – [buschaufføren] fremgår der blandt andet følgende:

'*Afhøringens resultat:*

Part 2 forklarede, at kom kørende ad … mod nord i første vognbane, da han efter krydset med … havde til hensigt at holde ved krydsets nordøstlige busstoppested.

Forespurgt kørte han med en hastighed af ca. 40 km/t. Umiddelbart før krydset skifter lyssignalet fra grøn til gul, men han vurderede grundet hastighed og grundet bussens størrelse, herunder vægt, at det ej ville være forsvarlig, at udøve en kraftig nødopbremsning for at holde for rødt. Han var simpelthen for tæt på stoplinjen, da lyssignalet skiftede.

Han bemærkede part, der kom ad … mod syd, og havde hjort holdt i krydset med … i venstresvingsbanen retning ad … mod øst. Part 1 igangsatte sti køretøj og part 2 nedbremsede og forsøgte undvigemanøvre til hans højre side, men påkørsel var uundgåeligt.

Forespurgt havde part 2 en hastighed af ca. 5-10 km ved påkørslen. Han vurderede, at part 1 havde en hastighed ligeledes på 5-10 km/t.
……'

I afhøringsrapporten vedrørende den særskilte afhøring af vidne – [forsikringstagerens mor] fremgår der blandt andet følgende:

'*Formsregler*
……
Afhørte ønskede ikke at gennemlæse sin forklaring

Afhøringens resultat:

Afhørte forklarede, at hun var mor til part 1 og sad ved siden af på passagersædet, da uheldet skete. Afhørte ville gerne afgive en forklaring, selvom det var hendes datter der kørte bilen.

Part 1 kørte frem for grønt lysignaler og havde aktiveret venstre blinklys. Hun kørte nu helt ud i kredset og afventede den modgående trafik skulle passere.

Afhørte bemærkede at der også kom en gul bus imod dem. Bussen kørte i 1. vognbane og afhørte skønned at bussen var ca. 30 m fra selve krydset. Afhørte var derfor af den opfattelse, at bussen ville holde tilbage, dalyssignalet skiftet til gult. Part 1 påbegyndte derfor sit venstresving, men pludselig så det ud som om at bussen fortsatte over krydset. Afhørt forklarede, at det var som om at bussen gerne lige ville 'nå det', før det røde lys. Adspurgt. kunne afhørte ikke nøjagtig beskrive, om lyssignalet var gult eller rødt, da part 2 kørte over krydset.

Part 1 blev meget forskrækket og skreg og afhørte blev også meget bange, for pludselig kom der en bus lige imod hende, idet part 1 var så langt ude i krydset, at part 2 havde kurs mod part 1's forreste passagerdør. Part 2 fik dog bussen bremset så meget ned, at afhørt skønnede at selve sammenstødet skete med ca. 30 km/t.

Afhørte vidste ikke hvor hurtigt part 2 kørte umiddelbart før uheldet.'

Til orientering kan det oplyses, at politiet hverken overfor part 1 – [forsikringstageren] - eller vidnet - [forsikringstagerens mor] - beskrev betydningen af at man ikke ønskede politirapporten til gennemlæsning.

Dette kan jeg bekræfte, idet jeg var til stede under politiets afhøringer.

2.2. Beskrivelse af praksis

Forsikringsselskabet Codan har i forbindelse med sin uddybning overfor Ankenævnet henvist til Ankenævnets afgørelse nr. 71.421, og lagt til grund at forholdene i denne afgørelse er enslydende med forholdene i nærværende sag.

I det forsikringsselskabet Codan ikke over Ankenævnet eller mig har gjort sig den ulejlighed, at beskrive indholdet i denne afgørelse vil jeg benytte lejligheden til at beskrive indholdet, således at det efterfølgende vil stå klart, at afgørelsen ikke kan sammenlignes med nærværende situation.

Af afgørelsen fremgår blandt andet følgende:

'Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at klageren og modparten ifølge politirapporten er enige om, at uheldet skete, mens lyset i krydset var gult.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren burde have sikret sig, at svingningen til venstre i krydset kunne ske uden ulempe. Nævnet finder derfor ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse, der findes at være i overensstemmelse med praksis i den konkrete situation.'

I denne sag er der således enighed om de faktiske omstændigheder, herunder under lyssignalets farve på uheldstidspunktet.

Sammen med forsikringsselskabet Codans besvarelse er der endvidere fremsendt kopi af Ankenævnets afgørelse nr. 77.106 og 81.454.

Disse afgørelser benytter forsikringsselskabet Codan udelukkende til, at fastslå betalingstidspunktet for selvrisikoen.

Imidlertid kan indholdet af disse afgørelser i vidt omfang sammenlignes med nærværende sag, hvorfor jeg vil knytte følgende bemærkninger til afgørelserne:

Afgørelse nr. 77.106:

I denne afgørelse er der ikke tvivl om de faktiske forhold, herunder at klageren ikke har overholdt sin vigepligt i forbindelse med sit venstresving, samt at modparten er uden skyld i uheldet.

Afgørelse nr. 81.454:

Det fremgår af afgørelsen, at Ankenævnet udtaler følgende:

"Som sagen er oplyst, finder nævnet at kunne lægge til grund, at påkørslen skete umiddelbart efter, at klageren var kørt frem for ubetinget vigepligt.

Rettens afgørelse vedrører kun straffesagen for overtrædelse af færdselsloven. En civilretlig afgørelse ved en domstol i den konkrete situation vedrørende den erstatningsretlige skyldfordeling vil efter nævnets opfattelse resultere i, at klageren pålægges det fulde ansvar for uheldet. På det foreliggende grundlag kan nævnet derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.'

Heller ikke i denne sag er der, på trods af klagerens indsigelser, tvivl om hændelsesforløbet.

Der skal endvidere henvises til Vestre Landsrets dom f den 7. juli 2005 (kopi vedlagt), hvori landsretten fremkommer med følgende begrundelse og resultat:

'Efter A's, B's og P's forklaringer afgivet til politiet og i retten, er det usikkert, hvor meget A's hastighed har oversteget 80 km/t, om lyset var skiftet til rødt, da han kørte ind i krydset, og i hvilken afstand fra krydset, han befandt sig, da lyset skiftede fra grønt.

Det er tilsvarende usikkert, om B, der var kørt ind i krydset for grønt lys, først fuldførte svingningen, da lyset var skiftet til rødt, eller om han fortsat svingningen, allerede da lyset var skiftet til gult. Endelig er det usikkert, om B overså motorcyklen, eller om han så motorcyklen, men kørte frem, idet han antog, at han kunne nå at komme over krydset.

På den anførte baggrund kan det ikke fastslås, hvem der er hovedansvarlig for det skete uheld.'

Den anførte A svarer til en motorcyklist, som skulle lige ud i et kryds, mens B svarer til en bilist, som skulle foretage et venstresving i det tilsvarende kryds.

P er et uafhængigt vidne.

2.3. Bemærkninger

Forsikringsselskabet Codan har i forbindelse med selskabets redegørelse overfor Ankenævnet henvist til en række afgørelser fra Ankenævnet vedrørende skyldsfordelingen i forbindelse med trafikuheld.

Selvom det er uden forbindelse til den reelle problemstilling i nærværende sag, vil jeg ikke undlade at bemærke, at det er særdeles beskæmmende, at forsikringsselskabet Codan først i forbindelse med min indsigelse til Ankenævnet vælger at fremkomme med en redegørelse for deres opfattelse af sagen.

Forsikringsselskabet har på intet tidspunkt i forløbet ønsket, at fremsende en fyldestgørende begrundelse for deres opfattelse til mig.

Afgørelserne, som forsikringsselskabet Codan henviser til, tager alle udgangspunkt i, at den part som foretager et venstresving uden at sikre sig, at der er fri bane, får skylden, og således skal dække skaderne.

De nævnte afgørelser tager endvidere udgangspunkt i, at modparten er uden skyld i uheldet, således at modparten har opfyldt sine pligter i forhold til færdselsloven.

Dette fremgår af nævnets udtalelser i Ankenævnets afgørelse nr. 71.421, hvori det anføres at uheldet skete, mens der var gult. Uheldet skyldtes således udelukkende at den ene part ikke overholdte sin vigepligt, mens den anden part var uden skyld.

I afgørelserne 77.106 og 81.454 er der ingen tvivl om hændelsesforløbene, herunder at den ene part ikke har overholdt sin vigepligt, mens den anden part var uden skyld i uheldene.

De nævnte afgørelser tager således ikke stilling til den situation, hvor der er uenighed om hændelsesforløbet.

Denne situation tager Vestre Landsret der imod stilling til i sin dom af den 7. juli 2005. Landsretten når i sin dom frem til, at skylden - for det i dommen beskrevne uheld - skal fordeles mellem parterne, idet retten ikke kan bevise, hvem der har skylden for uheldet.

Landsretten når frem til denne konklusion, selvom den ene part beviseligt ikke har overholdt sin vigepligt i forbindelse med sit venstresving. Landsretten har ikke med sikkerhed kunne afgøre, hvorvidt den anden part ikke har kørt overfor rødt.

Det er således afgørende for skyldsfordelingen, at det kan bevises, hvem der har skylden.

Forsikringsselskabet Codan har **på intet tidspunkt i forløbet taget stilling** til spørgsmålet om skylden, men blot fejlagtigt henvist til ovennævnte afgørelser fra Ankenævnet, som alle bygger på, at der er enighed om de faktiske hændelsesforløb.

Forsikringsselskabet har således udelukkende lavet en standardafgørelse, uden at foretage en vurdering af de faktiske forhold.

Spørgsmålet er herefter, hvorvidt der i nærværende sag er tvivl om de faktiske forhold, samt hvorvidt parternes udtalelser til politiet umiddelbart kan ligges til grund for en vurdering af en skyldsfordeling.

For så vidt den sidste del af spørgsmålet, skal der henvises til ovenfor anført Vestre Landsretsdom, hvori den ene parts efterfølgende ændring af sin forklaring, på trods af at et uafhængigt vidnes forklaringer om det modsatte, lægges til grund.

Landsretten anerkender således, at forklaringer afgivet i umiddelbar forbindelse med et uheld, efterfølgende kan uddybes og ændres.

Det skal i forbindelse hermed bemærkes, at hverken part 1 – [forsikringstageren] - eller vidnet [forsikringstagerens mor] har haft mulighed for, at gennemlæse politirapporterne, idet politiet - uden at forklare, hvilke problemer en manglende gennemlæsning af en politirapport kan medføre - blot oplyste, at det ikke var nødvendigt at underskrive rapporterne.

Hverken [forsikringstageren] eller [forsikringstagerens mor] har således været bekendt med, hvilke urigtige oplysninger politirapporterne indeholder.

På det foreliggende grundlag kan hverken [forsikringstageren] eller [forsikringstagerens mor] anerkende indholdet af politirapporterne. Dette forhold er oplyst overfor politiet, som dog blot henviser til, at eventuelle indsigelser mod indholdet af politirapporterne må afvente rettens behandling.

Det kan på det foreliggende grundlag, uden nogen form for stilling til rigtigheden af indholdet af politirapporterne, konstateres, at der er uenighed om følgende punkter:

- Hvem kørte over rødt (eller om der i givet fald var nogen som kørte over for rødt)
- Hvor var bussen (part 2), da part 1 påbegynder sit venstresving.
- Hastigheden som bussen kørte med før påbegyndelsen af nedbremsningen
- Hastigheden i sammenstødsøjeblikket.

For så vidt spørgsmålet om, hvorvidt en af parterne, begge parter eller ingen parterne kørte over for rødt, har fem forskellige personer afgivet forklaring om.

3 af disse vidner har afgivet forklaring til politiet, mens de øvrige udelukkende har afgivet forklaringer til part 2, idet politiet ifølge det oplyste har vurderet, at disse vidner ikke har kunnet bibringe sagen yderligere oplysninger.

En anerkendelse af disse vidner vil dog give anledning til en række tvivlsspørgsmål om værdien af deres vidneudsagn, idet de af part 2 frembragte skriftlige vidneudsagn ikke giver svar på en række vigtige spørgsmål, som for eksempel:

- Hvor var vidnerne placeret i bussen,
- hvordan var deres udsyn,
- hvad lavede de på nedbremsningstidspunktet,
- hvor befandt bussen sig på nedbremsningstidspunktet,
- var nedbremsningen til buslommen påbegyndt før selve nedbremsningen i forbindelse med uheldet,
- hvordan havde de tid/mulighed for at se på trafiksignalerne, mens de forsøgte finde noget at holde fast i (idet et manglende behov for at holde fast, må være et udtryk for at bussen/part 2 kørte væsentligt langsommere end oplyst af part 2)
- hvordan har vidnerne kunne se part 1's påbegyndelse af sin kørsel, når chaufføren og bussens indretning har dækket for bilen.

- hvordan har part 2 gentagne udtalelser over for mindst et af vidnerne om, at han ikke kørte overfor gult, påvirket vidnet.
- At det ene vidne tilsyneladende er farveblind, idet denne beskriver parts 1 bil som sort, selvom den er metalblå.

Det må på det foreliggende grundlag antages, at de nævnte vidner hverken før eller i forbindelse med selve uheldet har haft en reel mulighed for at se part 1's bil, at se trafiksignalerne samtidigt med at de skulle finde noget at holde fast i.

Disse vidner kan, således som politiet tilsyneladende har også konstateret, ikke bibringe sagen nye oplysninger.

Der er således udelukkende tre vidner, som reelt har fulgt hele forløbet; nemlig parterne og vidnet [forsikringstagerens mor].

Disse tre personer er uenig om hændelsesforløbet, men afgørende i nærværende situation er ikke hvem der har skylden, men at det ikke er muligt at fastslå, hvem der har skylden.

Skyldsspørgsmålet i forhold til færdselsloven vil efterfølgende blive indbragt for domstolene.

Skyldsfordelingen skal således i medfør af Vestre Landsretsdom, som er nævnt tidligere, fordeles mellem parter.

At forsikringsselskabet Codan, som følge af deres usædvanlig (eller sædvanlige) dårlige sagsbehandling ikke har valgt, at undersøge forholdene nærmere, bør ikke komme mig til skade, hvorfor forsikringsselskabet Codan selv bør dække selvrisikoen.

Det skal dog i forbindelse hermed fremhæves, at part 1, jævnfør sin egen forklaring og vidnet [forsikringstagerens mors] forklaring, først påbegyndte sin kørsel efter det blev gult og der var fri passage. Med en normal reaktionstid på 1 - 2 sekunder og en signaltid på 2 sekunder, svarende til den tid som politiet har målt, har part 1, således ikke påbegyndt sin kørsel før signalet var skiftet til rødt.

Det kan således ikke være korrekt, når part 2 anfører, at der først blev gult umiddelbart før han kørte ind i krydset, idet part 1 rent fysisk ikke kan komme så hurtigt ud i krydset, at part 2 kan påkøre part 1 i passagersiden.

Hvis part 2's oplysninger er korrekte, ville sammenstødet udelukkende kunnet være sket ved, at part 2 havde kørt direkte ind i højre forhjørne af part 1, idet part 1 slet ikke var kommet over i part 2's vejbane.

Der er således uenighed om, hvor part 2 befandt sig på tidspunktet for part 1's påbegyndelse af sin kørsel.

På samme måde er der afgørende uenig om, hvorvidt part 2's vurdering af, hvorvidt denne skulle fortsætte sin kørsel efter det blev gult. Afgørende for denne vurdering er spørgsmålet om, hvor part 2 befandt sig på tidspunkt for signalskiftet.

Part 1 har i forbindelse hermed foretaget en vurdering af part 2's hastighed, parts 2's afstand til krydset, og signalfarven og har i forbindelse hermed vurderet, at part 2 uden no-

gen fare - og i overensstemmelse med færdselslovens bestemmelser - kunne bringe sit køretøj til standsning.

At part 2 herefter foretager en vurdering, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i færdselsloven bør ikke komme mig til skade.

Men som nævnt ovenfor er det afgørende i nærværende sag ikke spørgsmålet om, hvem der gjorde hvad, men spørgsmålet om, at der ikke er enighed om, hvad der skete.

Skyldsfordelingen bør herefter, jævnfør praksis, fordeles med halvdelen til hver af parterne.

Afslutning

I tilfælde af, at ankenævnet ikke giver mig medhold i min indsigelse anmodes der om møde med nævnet."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder politirapport og vidneafhøringsrapporter.

Af modpartens skadeanmeldelse til sit selskab fremgår bl.a.:

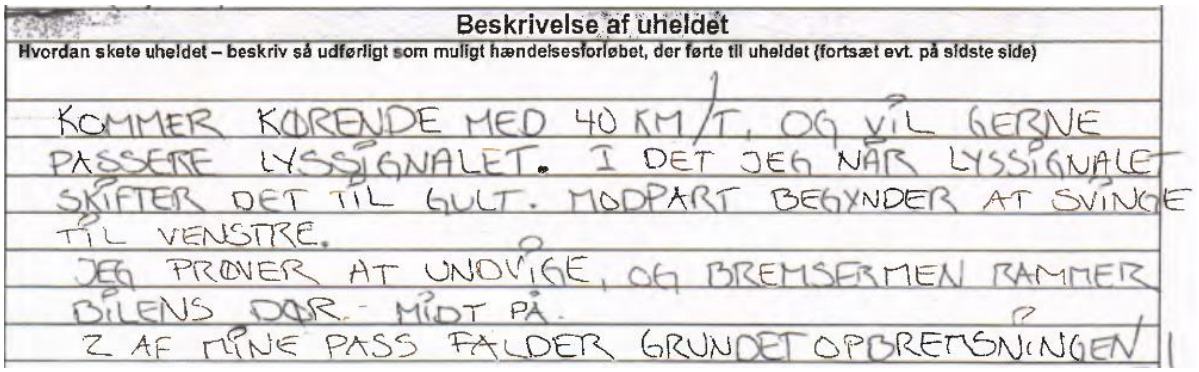

Beskrivelse af uheldet

Hvordan skete uheldet – beskriv så udførligt som muligt hændelsesforløbet, der førte til uheldet (fortsæt evt. på sidste side)

KOMMER KØRENDE MED 40 KM/T, OG VIL GERNE PASSERE LYSSIGNALET. I DET JEG NÅR LYSSIGNALET SKIFTER DET TIL GULT. MODPART BEGYNDER AT SVINGE TIL VENSTRE.
JEG PRØVER AT UNDVIGE, OG BREMSERMEN RAMMER BILENS DØR - MIDT PÅ.
2 AF MINE PASS FALDER GRUNDET OPBREMSNINGEN

Af vidneerklæringer afgivet af to vidner i bussen fremgår bl.a.:

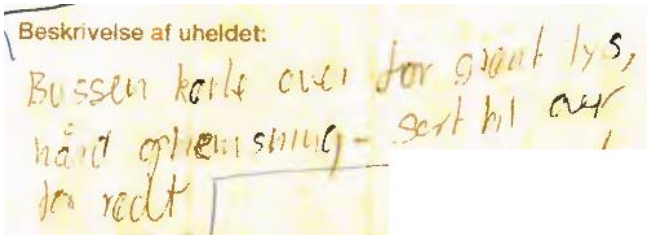

Beskrivelse af uheldet:

Bussen kørte over for grønt lys, hård opbremsning - sort bil over for rødt

17. 90402

Og

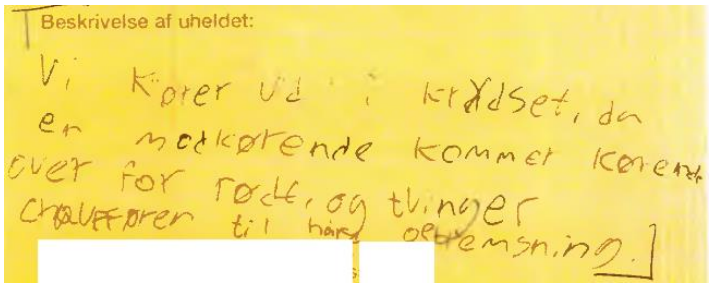
Beskrivelse af uheldet:
Vi kører ud i krydset, da en modkørende kommer kørende over for rødt, og tvinger chaufføren til hårdt opbremsning.

Af forsikringscertifikat af 26/6 2014 fremgår bl.a.:

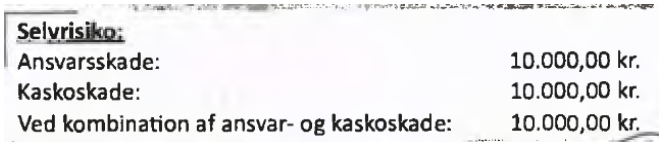

Selvrisiko:	
Ansvarsskade:	10.000,00 kr.
Kaskoskade:	10.000,00 kr.
Ved kombination af ansvar- og kaskoskade:	10.000,00 kr.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Selvrisiko**

45. Selvrisikobeløb

Deres selvrisiko står under policens enkelte aftaler.

Selvrisiko er den del af en skade, De selv skal betale."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at hans datter den 15/9 2016 var involveret i et færdselsuheld. Uheldet skete i et lysreguleret kryds, hvor klagerens datter i forbindelse med et venstresving blev påkørt af en bus, der skulle lige ud. Klagerens datter holdt stille i krydset og afventede den modkørende trafik. Da det blev gult, påbegyndte hun sin kørsel. Klageren har i sin anmeldelse til selskabet oplyst, at modparten fortsatte ud i krydset til trods for, at der var rødt lys, hvorved sammenstødet skete.

Modparten har i sin anmeldelse til sit selskab oplyst, at "i det jeg når lyssignalet skifter det til gult. Modparten begynder at svinge til venstre". Af afhøringsrapport fremgår det endvidere, at modparten til politiet har forklaret, at han kørte med en hastighed af ca. 40km/t. Lyssignalet skiftede fra grønt til gult umiddelbart før, han nåede krydset, men grundet hastighed og bussens størrelse vurderede han, at det ikke ville være forsvarligt

at udøve en kraftig nødopbremsning for at holde for rødt. Han var for tæt på stoplinjen, da lyssignalet skiftede.

Af vidneafhøringsrapport fremgår det, at klagerens datter til politiet har forklaret, at hun bemærkede bussen, da lyssignalet var skiftet til gult. Hun troede, at bussen ville bremse ned og holde tilbage, og hun påbegyndte derfor sit venstresving. Klagerens datter tilføjede, at "det virkede som om part 2 gerne ville nå at komme over krydset før det skiftede til rødt".

Klagerens ægtefælle har til politiet forklaret, at hun sad ved siden af som passager. Hun var af den opfattelse, at bussen ville holde tilbage, da lyssignalet skiftede til gult. Det var som om, at bussen gerne lige ville "nå det" før det røde lys. Klagerens ægtefælle kunne ikke nøjagtig beskrive, om lyssignalet var gult eller rødt, da modparten kørte over krydset.

Af to vidneerklæringer, afgivet af to passagerer, der sad i bussen, fremgår det, at bilisten kørte over for rødt lys. Af den ene erklæring fremgår det endvidere, at bussen kørte over for grønt.

Klageren har gjort gældende, at ansvaret skal ligedeles mellem klagerens datter og modparten med henvisning til, at der ikke er enighed om, hvad der er sket. Klageren har gjort gældende, at betaling af selvrisiko skal udsættes, til der foreligger en afgørelse i straffesagen, idet skyldspørgsmålet ikke er afgjort før.

Selskabet har opkrævet selvrisiko på 10.000 kr. med henvisning til, at klagerens datter bærer den fulde skyld for færdselsuheldet. Selskabet har henvist til, at man som venstresvingende har ubetinget vigepligt for modkørende trafik.

Nævnet bemærker indledningsvist, at selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og derfor kan afgøre skyldspørgsmålet i forhold til modparten, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

19. 90402

Efter en gennemgang af sagen er det nævnets opfattelse, at en retsafgørelse i den konkrete situation mest sandsynligt vil resultere i, at klagerens datter pålægges det fulde ansvar for uheldet.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klagerens datter havde ubetinget vigepligt i henhold til færdselslovens § 26, stk. 6, 1. punkt. Det fremgår af denne bestemmelse, at kørende ikke må svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for modkørende færdsel. Klagerens datter burde derfor have sikret sig, at svingningen til venstre i krydset kunne ske uden ulempe.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at der ikke foreligger oplysninger som underbygger, at modparten har gjort sig skyldig i så alvorlige kørselsfejl – eksempelvis at modparten kørte frem for rødt lys – at det kan begrunde, at skylden helt eller delvist pålægges modparten.

Nævnet har også lagt vægt på, at der ikke er oplysninger om, at politiet skulle have rejst en straffesag mod modpartens chauffør for at have kørt over for rødt.

Nævnet bemærker, at udfaldet af en straffesag mod klagerens datter ikke har afgørende betydning for den civilretlige vurdering af skyldfordelingen, hvorfor nævnet ikke har grundlag for at pålægge selskabet at afvente den strafferetlige bedømmelse af datterens adfærd i sagen.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

20. 90402

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings